

Froken Bodil Hansen

1896—1900.

Capie

Indsamling af Bidrag til Kvindernes Bygning.

Denne Liste bedes i paategnet Stand indsendt til

(Navn)

(Bopæl)

fra hvem den er udsendt.

De tegnede Bidrag ville senere blive opkrævede mod Kvitterings-Afgivelse. Kontoret, Gothersgade Nr. 48, 1ste Sal, København K., aabent hver Søndag Kl. 12—4, meddeler enhver Oplysning om Sagen.

Løbe-Nr.	Navn og Stilling.	Bopæl.	Bidrag.	Om een Gang for alle, aarlig eller maanedlig i 4 Aar.
1	<i>Froken Bodil Hansen</i>	<i>Gothersgade 28</i>	Kr. 25	maanedlig
2	<i>" Anna Hansen</i>	<i>" "</i>	25	"
3	<i>" Alma Andersen</i>	<i>Kobmageri 3</i>	" 25	"
4	<i>" Camilla Kalleberg</i>	<i>" "</i>	" 25	"
5	<i>" Carla Uerlicke</i>	<i>" "</i>	" 25	"
6	<i>" Dagmar Bruen</i>	<i>" "</i>	" 25	"
7	<i>Fru Dagmar Larsen</i>	<i>" "</i>	" 25	"
8	<i>Hr. Chr. Mogenssen</i>	<i>Brokrodetere 12</i>	" 25	"
9	<i>" P. Petersen</i>	<i>Ny Kompagnier 24</i>	" 25	"
10	<i>" Chr. Andersen</i>	<i>Hjshenske 1</i>	25	"
11	<i>Froken C. Holm</i>	<i>Carlsbergvej 8</i>	" 25	"
12	<i>Fru H. H. H. H.</i>	<i>Ny H. H.</i>	20 betalt	en Gang

Anne Bruun

Kvinden og Samfundet.

Maanedsskrift for Kvindesagen

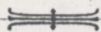
udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

11te Aargang.

1895.

Redigeret af Anne Bruun.

København.

Trykt hos M. & Jenny Lazarus. København V.

1895.

Eller mener Du, at jordisk Lidelse ikke er værd at lindre? Den Mening havde ikke den, Du kalder Guds Søn.

Men ser Du det saadan, hvad mener Du da om den Kærlighed, som ligger bag Ofrene, og den Kærlighed, de virker? Er den slængt i Havet? Er det — set selv fra Evighedssynspunktet — ligegyldigt, om denne Kærlighed har været eller ikke været?

Din hengivne

Elisabeth Grundtvig.

5. November 1895.

Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

Til

Præsidiet for Kvindernes Udstilling.

Styrelsen for Dansk Kvindesamfunds Københavns-Kreds tillader sig at fremsende sin Lykønskning i Anledning af den heldige Tilendebringelse af Kvindernes Udstilling.

Det er vor Overbevisning, at denne Udstilling — trods de Ufuldkommenheder, der maatte findes ved et saadant første Forsøg — i høj Grad har bidraget til at vække Interesse for Kvinderne og deres Deltagelse i Arbejdslivet i ny Kredse, ligesom den for Kvinderne selv har givet Impulser og Tilskyndelser af mangfoldig Art.

Til denne vor Lykønskning beder vi om at maatte knytte en Tak til Udstillingens ledende Damer: dens Præsident, Vicepræsident og Forretningsudvalg, for det store, uegenlyttige og energiske Arbejde, de har udfoldet.

København, November 1895.

Styrelsen for Dansk Kvindesamfunds Københavns-Kreds:

Kirstine Frederiksen.
Kristiane Konstantin-Hansen.
E. Meyer.

Anne Bruun.
Svend Høgsbro.
Thyra Marstrand.

Elisabeth Grundtvig.

Torsdag den 31. Oktbr. afholdt Dansk Kvindesamfund et stærkt besøgt offentligt Diskussionsmøde i Anledning af Fru Charlotte Norries Foredrag om „Sygepleje som Livsgerning for Kvinder“. Foredraget holdtes i Sommer under

Kvindernes Udstilling; men mange maatte den Gang gaa bort af Mangel paa Plads. Da der tillige fremkom Ønske om at faa Sagen diskuteret, blev Foredraget først trykt i dette Blads September-Hefte og derefter diskuteret paa Mødet. Fru Norrie fastholdt, at Uddannelsen i Sygepleje paa vore Hospitaler er ensidig og mangelfuld, og fremsatte derfor Forslag til en treaarig Sygeplejerskole. Hun gik ud fra den Forudsætning, at unge Kvinder lige saa vel kan betale for deres Uddannelse til Sygeplejerske som til Lærerinde, naar blot Stillingen er god baade i social og økonomisk Henseende. Flere Sygeplejersker havde Ordet, men de fleste af dem var Damer, der, som hørende under det „Røde Kors“, i sin Tid har faaet en noget fyldigere Uddannelse end de Sygeplejersker, som Hospitalerne selv beholder. Reservelæge Eschen gjorde ogsaa ligefrem opmærksom paa, at Hospitalet var bedst tjent med, at Sygeplejerskerne kun fik en ensidig Uddannelse, ellers kunde de let „stikke af“, naar de var færdige. Endskønt det var tydeligt, at Hospitalernes faste Sygeplejersker ikke ret turde komme frem med deres Udtalelser, fremgik det dog klart af hele Diskussionen, at en Sygeplejerskole med en større baade theoretisk og praktisk Uddannelse ønskedes baade af Sygeplejersker og Patienter.

Kvindernes kommunale Valgret. Et Lovforslag herom blev i Folkethingets Møde den 2. ds. fremsat af *Har. Holm*. Det gaar ud paa, at Kvinder skal have kommunal Valgret, naar de svarer Skat og iøvrigt opfylder Betingelserne for kommunal Valgret. Dette havde Folkethinget tidligere vedtaget, medens Landstinget havde standset Sagen ved en motiveret Dagsorden. Det var det samme, der var vedtaget paa Island, og Jusitsministeren havde erklæret sig villig til at gaa ind paa det, hvis begge Thingene kunde enes derom. Han haabede, at Landstinget nu vilde slutte sig til denne Retfærdighedshandling.

Kære Frøken Redaktør!

De tog saa venligt mod de smaa Breve, jeg sendte til Deres „Udstillingstidende“, saa jeg har faaet Mod til ogsaa at skrive et Par Ord til „Kvinden og Samfundet“.

Jeg blev meget fornøjet ved at se, at De stadig vilde fortælle os lidt fra Teatrene; især syntes jeg godt om, at De vilde holde Dem til det, der havde „speciel Interesse“ for os — derved forstod jeg alt, hvad der havde noget med

„Frau Rat“ (Goethe). Jeg tilstaar, at jeg ikke holdt ud til Slutningen, men jeg gik hjem med al mulig Agtelse for de tyske Kvindesagskvinders Dygtighed og Utrættelighed.

Fredrik Bajer.

1895 Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

Den 13. Novbr. afholdt Dansk Kvindesamfunds Københavns Kreds et overordentligt Fællesmøde med Forslag om at udnævne Fru Gehejmeraadinde Casse til Æresmedlem. Formanden, Erk. E. Grundtvig, udtalte med faa Ord, at Fru Casse i 11 Aar havde været Medlem af Styrelsen for Dansk Kvindesamfund, og at hun lige siden Samfundets Stiftelse, 1871, havde været en af vore bedste Venner og endnu i sin høje Alder, i sit halvfemsindstyvende Aar, havde bevaret sin livlige og virksomme Interesse for Kvindesagen. Forslaget vedtoges eenstemmig af den interesserede Forsamling, hvorefter Adressen til Fru Casse underskrevs af Bestyrelsen.

Efter Fællesmødet samledes man til en selskabelig Sammenkomst, hvorved Erk. Cand. mag. Ida Falbe-Hansen fortalte — fængslende og fornøjeligt — om sit Ophold i England og om engelske Undervisningsforhold.

Den 15. Novbr., Fru Casses 90ende Fødselsdag, mødte som Udsendinge fra Styrelsen: Broderihandler Erk. K. Konstantin-Hansen, Fru Thyra Marstrand og Lærerinde Erk. Anne Bruun for at lykønske den gamle Dame og bede hende modtage Pladsen som Æresmedlem. Ordføreren oplæste Adressen, som findes aftrykt nedenfor. Fru Casse takkede meget bevæget og udtalte, at dette var en af de bedste Glæder, hun havde oplevet paa denne Dag. Hun mindedes „Dansk Kvindesamfund“s første beskedne Tilværelse, den Tid for snart 25 Aar siden, da dets Fremkomst betragtedes som noget forkrækkelig revolutionært, og glædede sig over, at dets Virksomhed nu kunde spores paa saa mangfoldige Områder til Fremhjælp for vore unge Kvinder og til Velsignelse for hele vort Folk.

Motto:

Thi skal Visdommen holdes for farlig hos somme Meunesker mere end hos somme, da véd jeg ikke om det kan bevises Vankuudigheden at være nogen gavnlig.

Birgitte Thott.

Fru Gehejmeraadinde Casse!
Styrelsen for Dansk Kvindesamfunds Københavns Kreds

beder Dem, kære Fru Casse, modtage vor ærbødige Lykønskning til den sjældne Fest den 15. November.

Idet vi takker Dem ikke blot for de tidlige Aars kraftige Virken for Kvindesagen, men ogsaa for de senere Tiders vaagne Sympathi og Interesse, — for et helt Livs uforanderlige Trofasthed mod dens Idé, spørger vi Dem, om De vil gøre os den Glæde at modtage en Plads som Æresmedlem iblandt os, en Plads som hidtil kun har været beklædt af Hostrup, og hvor De vil kunne tjene de Unge i vor Kreds til Exempel og Forbillede.

København, den 15. November 1895.

I Styrelsen for Dansk Kvindesamfunds Københavns Kreds:

Kristiane Konstantin-Hansen.

Kirstine Frederiksen.

Thyra Marstrand.

Svend Høgsbro.

E. Meyer.

Anne Bruun.

Elisabeth Grundtvig.

Fra Præsidiet for Kvinderues Udstilling.

Til

Styrelsen for Dansk Kvindesamfunds Københavns Kreds.

Hovedbestyrelsen for Kvindernes Udstilling bringer herved sin bedste Tak for den anerkendende Skrivelse, som Styrelsen for „Dansk Kvindesamfund“ har sendt den.

Da det er vor Overbevisning, at de Ufuldkommenheder, som fandtes ved dette første Forsøg, kunde været bødede paa og muligvis helt undgaaede, ifald „Dansk Kvindesamfund“s Styrelse i større Omfang havde kunnet tage Del i Opgavens Løsning, saa betragter vi et saadant smigrende Tillidsvotum fra det Forbund, der forlængst har udrettet en saa betydningsfuld Gerning i Kvindesagens Tjeneste, som den smukkeste Løn for det Arbejde, der nu saa heldigt er bragt til Ende.

København, den 16. November 1895.

Bertha Buch,

Præsident.

Emma Gad,

Vicepræsident.

Sofie Holten. Johanne Frimodt. Augusta Fenger.

Foredrag om Kvindesagen. Den 24. Novbr. holdt Hr. Folkethingsmand, Højesteretssagfører Høgsbro Foredrag om Kvindesagen i Sorø Højskole. Han betonedes den endnu temmelig gængse Undervurdering af Kvinden, hendes Evner og hendes Stilling i Samfundet, og særlig hendes Umyndighed i Ægteskabet. Den 1. Decbr. holdt den samme Taler Foredrag i Holme-Alstrup ved Nestved. Han betonedes her særlig

Opskrifter.

319. **Makaronisuppe.** 1 1/2 π Makaroni. 2 Potter Suppe. Makaroni brækkes i smaa Stykker og koges møre i Suppen, der legeres med en Æggeblomme, naar den hældes op. 1 Glas Sherry røres i og ristet Brød gives til. Til 5 à 6 Personer.

320. **Haresteg.** En Hare flaas, Hinderne paa Ryggen bortfjernes. Forbenene og Brystet hugges af, og Indvoldene tages ud. Skindet paa Bagbenene bliver siddende, men disse omvikles med Papir, og ved Serveringen pyntes de smukt med kruset Skrivepapir. Haren vaskes godt og spækkes med tynde Strimler roget Flæsk langs Ryggen, Bagkroppen og Køllerne. Hjerter og Lever kan steges sammen med Ribbenene og Bovene i Bradepanden, om man saa synes, det kan ogsaa altsammen koges for sig selv med Salt og Vand til Ragout. Hvis man bedækker Haren med tynde Skiver roget Spæk, vil Kødets blive federe og saftigere. Steges i 3/4 Time i sød Mælk og dryppes flittigt. Sauce jævnnes enten med koldt Smør og Fløde eller med Smør og Mel, der er bagt af og spædet op med Jusen eller, vil man have det ganske tarveligt, saa kan man røre Mel ud i Mælk og røre det i Jusen, samt lade det koge i ti Minutter. Haren maa knækkes indvendig, før den steges. Serveres med brunede Kartofler, Ribsgelée eller Tyttebær.

321. **Ananas med Flødeskum.** Man køber en Daase Ananas, der koster 85 Øre à 1 Krone, skærer den op, tager Frugten ud og skærer den i Skiver, der ikke er altfor tynde. Af en Ananas kan der blive omtrent 10 Skiver. Disse lægges i en Glas-skaal. Sauce, som er i Daasen, hældes over, og Frugten pyntes med Flødeskum. Serveres i smaa halvdybe Tallerkener og spises med Dessertske.

322. **Aal i Karry.** Aalen flaas og rengøres, strøs med Salt og staar med dette en Timestid. Derpaa vaskes den af og sættes paa Ilden med Smør, Karry og Mel. Det hele svitses sammen og spædes derpaa med Sparesuppe eller kogende Vand, til Sauce bliver passende jævn. Efter tyve Minutters Forløb, eller naar Aalen er gennemkogt, er Retten færdig. Den krydres med Salt, om det behøves, og serveres med Ris.

323. **Fricandeau.** Til Fricandeau bruges det indvendige Stykke af Kalvekøllen, det bankes, spækkes og steges i Mælk. Jusen jævnnes med Mel, bagt af i Smør. Fricandeauen kan ogsaa skæres i smaa, fingerlange Stykker, strøs med Peber og Salt og vendes i Mel, før de brunes paa Panden. Jusen koges løs fra Panden med lidt Fløde eller Mælk og jævnnes med Mel. Hertil kogte Kartofler, Kompot og Salat.

324. **Skinke og Makaroni.** 1/2 π Makaroni brækkes i smaa Stykker, skylles og koges i Salt og Vand. I en smurt Form lægges nu lagvis Makaroni og Skinke, der er skaaret i fine Strimler. 3 Æg piskes med en lille Kop Mælk, en halv Pægl god Suppe og et Par Skefulde smeltet Smør. Mellem hvert Lag øses lidt af denne Blanding og øverst strøs revet Brød. Bages i 3/4 Time. Hertil serveres reven Ost. Til 4 Personer.

325. **Hønsekødssuppe.** 1 Høne skæres op og gøres ren, hvorpaa den koges hel i Vand og Salt med en god Visk og Supperødder. De unge Haner giver bedst Suppe, de gamle Høns ogsaa, men Kødets er ikke saa godt som paa fine, unge Høns. Man kan jo hjælpe lidt paa Suppen, hvis den ikke er kraftig nok, med lidt Liebig's Kødetrakt. Naar Hønen er mør, tages den op af Suppen, Rødderne skæres itu og lægges i Terrinen tilligemed bagte Boller, og Suppen sies herover. Hønen skæres i pæne Stykker, der strøs over med Salt og holdes varme.

326. **Hvid Peberrodssauce.** Smør og Mel bages op og spædes med god, sød Mælk, reven Peberrod, Salt og Sukker piskes heri efter at den er tagen af Ilden. Serveres til Hønsekødet.

327. **Berliner-Pfannkuchen.** 1 1/2 π Mel, 1/4 π Smør, 1/4 π Korender, 1 god Theskefuld Gær, lidt Salt og 3 Æg røres med saameget lunkent Mælk, at det bliver til en tyk Dejg, der slaas saalænge til den højner sig, hvorpaa den dækkes til og sættes hen ved Varmeren for at hæve. Naar den er godt hævet, tager man med en Ske Smaaklumper op deraf, disse lægges paa Kagebrædtet og trykkes ud med melede Fingre, saa de bliver aflange, af Tykkelse som en Finger. De sættes derpaa hen ved Ovnen; saasnart de paany begynder at hæve sig, sætter man en dyb Pande med rundeligt Fedt over Ilden, og naar dette er hedt, lægges Klumperne i. Efterhaanden som de er bagt lysebrune paa den ene Side, vendes de. Serveres varme med hvidt, stødt Sukker.

328. **Risbudding.** Tiloversbleven Risengrød røres op med et Par Æg, lidt smeltet Smør, en Kop Mælk, lidt hakkede Mandler, Rosiner eller Korender og Sukker efter Smag. Massen kommes i en smurt Form og bages 3/4 Time. Hertil rød Sauce.

Qui.

En Bryllupsfrokost.

Skildpadd-Bouillon i Kopper.

Østers.

Côte de Boeuf, garneret.

** Straszburger-Leverpostej en Croûte.*

** Brokfugle-Compot og Salat.*

Plumbudding.

Dessert: Smør og Ost, Caviar, Selleri og Frugt, Confect.

Louise Nimb.

*De med * betegnede Retter kunne, om ønskes, udelades.*

Kvindernes Bygning

af Charlotte Norrie, født Harbou.

Den 15de September var det et Aar siden, at Kvindernes Udstilling lukkedes, og den gav et forholdsvis godt Overskud: ganske nøjagtigt kan dette endnu ikke opgøres, men vi kunne sige omtrent en halv Snes Tusind Kroner.

Det er jo ikke store Sager, — men det var dog formeget til, at vi vilde lade det flyde ud i Sandet. Det blev da besluttet at lade denne Sum være en Begyndelse til en større Indsamling Landet over, saa der kunde skaffes Penge til et Foretagende, der skulde komme alle Landets Kvinder til gode. Vi mente, at dette Maal vilde bedst naas ved Opførelsen af en „Kvindernes Bygning“.

Ganske uden Forbilleder ere vi ikke; der findes i Chicago et „Kvindernes Palads“ og i London et „Folkets Palads“.

Hvad forstaas da ved en „Kvindernes Bygning“? Ja, derved forstaas et Hus, der kan give Husly til meget af, ja snart sagt til alt, hvad der kan være til Gavn og Glæde

for Kvinder. Men hvor stort Huset bliver, hvor godt det bliver, hvormeget det vil komme til at rumme, — det beror paa Danmarks Kvinder, paa hvor stor Tilslutning vi faa, hvormegen Hjælp og Støtte vi faa saavel i rede Penge som i gode og kloge Raad. Naar Huset er rejst, ville vi haabe, at mange gode og dygtige Kvinder ville findes til at lede Arbejdet, saa det hele Foretagende maa blive til Ære for Kvinderne og derigennem til Gavn for hele det danske Folk.

Jeg skal fortælle Dem om noget af det, der kan samles indenfor „Kvindernes Bygnings“ Mure. Der kan findes Lokaler til de bestaaende kvindelige Foreninger, der behøve megen Plads. Da det jo sikkert vil være af stor Betydning, om der fandtes et Sted, hvor Kvinder, der ere Medlemmer af disse forskellige Foreninger, kunne mødes og drøfte Spørgsmaal af fælles Interesse, kan der findes en stor Sal til Foredrag og Møder, saavel som mindre Værelser til almindelige Foreningsmøder, for Foreninger, der have deres bestemte ugentlige eller maanedlige Mødeaften. Ved Siden af dem kan der findes en gratis Læsestue for Arbejdersker, hvor der mulig ogsaa kunde gives fri Undervisning. Saa kan der findes en billig og hyggelig Restaurant, hvor der ved Siden af Lokaler, hvorfra det stærke Køn ikke bliver udelukket, kunde være Værelser, hvor Damer kunde sidde mageligt og ugenert og hvile sig, samtidig med at de indtog en lettere eller mere solid Forfriskning. — Ved Siden af Lokaler til en Restaurant for hvem der kunde betale, kunde der findes Plads for Foreninger, der skaffe fattige fri Mad. Menneskene, ogsaa Kvinder, skulle jo pleje og uddanne deres Legeme saavel som deres Aand; der kan derfor ogsaa findes en Gymnastiksal, hvor der foruden Kursus for Damer, der betale, forhaabentlig vil blive givet gratis Undervisning til ubemidlede. I den sidste varme Sommer blev vi alle ofte mindede om, at et Bad er en herlig Ting. Det staar altsaa klart for vor Tanke, at det vilde være tiltalende, om der i Kvindernes Bygning fandtes en Badeanstalt, der dels kunde tilfredsstille mere fordringsfulde Damer, dels tilbyde ganske billige Brusebade. Saaledes ville raske Mennesker kunne bevare Sundheden; for syge Kvinder og Børn kunde der findes Lokaler til gratis Konsultation, forudsat at der findes kvindelige Læger, der ville overtage deres Behandling; og derpaa tvivle vi jo ikke! Og tænk, hvor det maa hjælpe paa de syge, naar Lægen foruden god Behandling skaffer dem Mad, Gymnastik og Bade! Og hvilken Glæde for Lægen!

Der kan saaledes i „Kvindernes Bygning“ findes Lejlighed til at skabe en sund Sjæl i et sundt Legeme; der vil ogsaa kunne skaffes Lejlighed til at lette Kvinders Uddannelse til selvstændigt Erhverv og til at skaffe dem de bedst mulige Afsætningsvilkaar for deres Frembringelser. Den store Sal, der skulde benyttes til større Møder og Foredrag, kan f. Eks. tillige benyttes til Udstillinger af forskellig Art i Forbindelse med et Salgsbureau. Denne Afdeling maa forestaa af et Udvalg, der kan vejlede Damerne i Valget af det Arbejde, der passer bedst for dem, og som i Øjeblikket betaler sig bedst. Der var jo en Mulighed for, at det herigennem kunde lykkes at skabe en dansk kvindelig Kunstindustri, for hvilken der kunde skaffes Marked i andre Lande.

For tilfredsstillende at løse en saadan Opgave maatte

mulig en „Husflidsforening“ eller noget lignende træde til, saaledes som det er sket i Sverig og Norge. Hvor stor Betydning denne Del af „Kvindernes Bygning“ vilde kunne have, indses let, naar vi tænke paa, hvormange Kvinder der i vore Dage ønske at forsørge sig selv i Stedet for at falde deres mandlige Paarørende til Byrde. De betræde nu ofte de Stier, som Mændene betragte som deres hævdevundne Enemærke, — og derved vække de ofte Mændenes Mishag. Selv om vi nu maaske nok ville hævde den enkeltes Berettigelse til at gaa den Vej, hun lyster, saa maa vi dog ogsaa vedgaa, at Kvinden paa saa mange Maader er knyttet til Hjemmet. Og den, der tror, at de danske Hjem ere en Lykke for Folket, kan kun ønske at forbedre Mulighederne for at Kvinden kan tjene noget uden at forlade Hjemmets fire Vægge.

Saa er der Rimelighed for, at Damer, der give Undervisning, og Damer, der have Forretning med kvindelige Brugsgenstande, ville søge at faa Lokaler i vort Hus.

Mange ville maaske mene, at alt dette nærmest vilde komme København og de københavnske Kvinder til gode. Naar vi nu ville tænke paa, hvad Gavn Landets udenbys Kvinder kunne have af Foretagendet, maa vi først huske paa, at Dansk Kvindesamfund har et Oplysningskontor, der, naar først „Kvindernes Bygning“ er tagen i Brug, vil have let ved at sende en Forespørgsel til Besvarelse af rette Vedkommende. Naar Landets Kvinder paa denne Maade have faaet de Meddelelser, de ønske, er det sandsynligt, at de ville komme til København for at gøre Indkøb, skaffe sig Undervisning eller skaffe sig Erhverv herinde. Til Lettelse for dem kan der i „Kvindernes Bygning“ findes et billigt Gæstehjem. Hvis de beslutte sig til at slaa sig til Ro i Hovedstaden, kan der for dem saavel som for Københavnerinderne findes et Hjem, hvor enlige Kvinder har hver sit Værelse, — eller mere Plads, hvis de ønske det og kunne betale derfor; — fælles for disse smaa Boliger kunde der være Forsamlingslokaler, hvor Damerne kunde modtage Besøg ogsaa af deres mandlige Paarørende og underholde sig med hinanden. Disse Forsamlingslokaler kunde staa i let Forbindelse med Restauranten, hvorfra Damerne kunde faa de Fødemidler, de ikke foretrække selv at sørge for. Belysning og Varme skulde ordnes paa bekvemmeste Maade. Ved alvorligere Sygdomme og navnlig ved smitsomme Sygdomme maa man ty til Hospitalerne; men for lettere Sygdomstilfælde Skyld vil det maaske være heldigt at indrette en lille Sygestue, da Damerne vanskelig vilde kunne faa den nødvendige Pleje i deres egne Værelser.

At der maa fastsættes bestemte Regler for Optagelsen i disse smaa Hjem, og at der maa vaages strengt over, at disse Regler overholdes, er en Selvfølge.

Damerne skulle have deres Tøj vasket, der er jo idet hele meget husligt Arbejde, der skal udføres i hele det store Hus; det kunde under kyndig Ledelse godt udføres af unge Piger fra 14 til 20 Aar; her vilde med andre Ord en Tjenestepigeskole være paa sin Plads.

Jeg har nu gjort Dem opmærksom paa mangt og meget, der vil kunne samles under „Kvindernes Bygnings“ Tag, og De vil vist indrømme mig, at det vilde være til Fordel for alle Landets Kvinder, om vi fik Bygningen rejst. Kvinderne her i Danmark, d. v. s. over Halvdelen af Landets

Befolkning, trænge til Støtte i deres Bestræbelser for at blive dygtige Mennesker, og de kunne ogsaa fortjene Støtte. Hvem er da nærmere til at virke for, at vi faa den Støtte, vi vente os af „Kvindernes Bygning“, end Kvinderne selv? Vi maa saa vidt muligt alle som én yde vor Skærv! For at give det størst mulige Antal Kvinder Lejlighed til at bære Sten til vort Hus, have vi sat en 25 Øres Subskription i Gang. Vi haabe naturligvis, at de Mænd og Kvinder, der kunne, ogsaa ville bære mange Sten; men vi bede indtrængende den, der kun mægter at bære en eneste Sten, om ikke at holde sig tilbage; thi vi tro, at der er Velsignelse i den fattige Kvindes Skærv, og desuden behøve vi ikke blot Penge, vi behøve ogsaa gode Raad og kærlige Tanker for at faa vort Værk fuldendt, og dem ejer hver Landets Husmandskone og hver Byens Arbejderske ligesaavel som den rigeste og fornemste iblandt os. Vi bede derfor alle om at skænke til „Kvindernes Bygning“, hvad de formaa.

Det følger af sig selv, at vi, hvis vi ville haabe paa blot nogenlunde at løse vor Opgave, maa henvende os til alle Landets Kvinder om Bistand. Den 15. Septbr. er Aarsdagen for, at Kvindernes Udstilling lukkedes; den Dag have vi fastsat som „Kvindernes Bygnings“ Dag, og paa den Dag fremkom vi med vort Opraab.

Der er allerede mange, der elskværdigst har lovet os deres Bistand, og de, der ikke allerede har gjort det, beder jeg om at slutte sig til os. Hvis De f. Eks. vil være Kredsforstander, kan De faa alle nødvendige Oplysninger paa „Kvindernes Bygning“s Kontor, Gothersgade 48,¹; der kan De ogsaa anmelde Deres Bistand, og Papirerne vil da blive Dem tilstillede, saa snart vi kan. Af de Papirer vil De kunne se, hvorledes vi have tænkt os Pengeindsamlingen ordnet, thi Penge maa vi jo først og fremmest samle!

En Kredsforstanders Pligt og Opgave bestaar væsentligst i at indse Ønskeligheden af en saadan Bygnings Opførelse og at tale godt om Planen! Vil saa nogen give hende et Bidrag til Bygningen, eller tegne sig for et Bidrag, saa tager hun derimod mod behørig Kvittering, — Blanketten hertil saavel som Lister til Bidragydernes Navne vil hun faa fra Kontoret. I København ville Bidragene blive opkrævede fra Kontoret, hvortil Listerne indsendes. Udenfor København ere vi nødte til at bede den Kredsforstander, der har faaet Løfte om Bidrag, om ogsaa at indsamle Pengene og indsende dem, — men de nærmere Oplysninger herom faas fra Kontoret, som jeg allerede har sagt Dem.

Det er selvfølgelig ikke Meningen, at De skal presse nogen til at give Bidrag. Men vilde ikke „Kvindernes Bygning“ danne et passende Emne for en lille, lun Passiar? Tanken om vort Hus vil vist ikke sætte noget Sind i nogen skadelig Bevægelse; derimod vil mangen en maaske senere af og til beskæftige sig med denne Tanke og med roligt Velbehag udmale sig, hvor smuk Kvindernes Bygning kan blive, og hvormegen Gavn den kan stifte. Og saa vil han eller hun maaske senere, naar Tid og Lejlighed gives, selv yde sit Bidrag og opfordre andre dertil, — men i hvert Fald vil man kunne lære, at der forhaabentlig om nogle faa Aar midt i København vil ligge en „Kvindernes Bygning“, som enhver kender, og hvor enhver Kvinde, der trænger til Raad eller Støtte af nogen Art, kan henvende sig, og hvor-

fra hun forhaabentlig ikke vil behøve at gaa helt uhjulpen bort.

Hvis De vil spørge mig, om De ved at virke for denne Sag vil kunne gøre dem Haab om tillige at virke for Deres egen Sag, — saa maa jeg svare: „Det er meget muligt“; i hvert Fald vil De derved oplæres til at virke for en fælles Sag, oplæres til at slutte Dem sammen til gensidig Støtte, og det kan De faa Brug for, før De tænker paa det. De vil kunne gaa hen i K. B. i deres Fritid under deres Uddannelse, De kan bo der i Deres Uddannelstid, og naar De senere kommer paa Besøg til København, kan De ogsaa bo der. Og naar Deres Søster eller Datter skal søge Uddannelse eller skal arbejde herinde, saa kan De sende hende til København med den beroligende Følelse, at den unge Pige kan komme til at bo i et godt og hyggeligt Hjem.

Hvis Bygningen bliver rejst, og hvis Lokalerne blive lejede ud, vil der komme et Overskud, — men hvorledes det kan anvendes, ville vi foreløbig ikke tænke paa, for at det ikke skal gaa os som Konen med Æggene! Lad os foreløbig slutte os sammen om Arbejdet for at faa vort Hus rejst, — Arbejde for en fælles Sag er aldrig spildt! Kom hver især, og bær Sten til vort Hus!

For Arbejdsbordet.

En Dukkeseng af en Papæske.

Der findes sikkert ikke den lille Pige, som ikke har en Dukke, den være sig nu stor eller lille, fra Parisermagasinet eller hjemmelavet; men der gives mange smaa Piger, der efter Jul eller Fødselsdag betænksomt betragter den velkomne Present og opkaster det Spørgsmaal: ja, men hvor skal Dukkebarnet sove i Nat? Som Regel hviler da den dyrebare Skat i sin lille Ejerindes Arm, men mon det ikke kunde mere mangen lille Pige at forskafe sin Dukke en fin Seng og sig selv et fornøjeligt Arbejde i sin Fritid. I vor Tid, hvor de store Magasiner ere saa spendable med Æsker, findes sikkert én af Størrelse som Dukken; endvidere behøves noget Vat, Satin eller Silketøj fra en kasseret Selskabskjole, et Stk. gammelt,

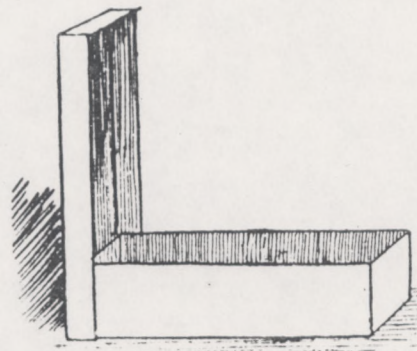

Fig. 1.

hvidt Gardin, lidt hvidt, stærkt Tøj, noget fint Lærred og om muligt et Par Alen smalle Blonder. Som man vil se, er Materialet ikke kostbart eller vanskeligt at faa fat i; enhver Husmoders Kludeskuffe vil i Reglen kunne tilfredsstille disse beskedne Efter-

7 udel. komiteen, som blev
oprettet i beg. af februar 1884
paa Hoveden Dime Gad
H. Sophie Holden, med

ningen: Kvinden hørte paa ham og
lod ham prøve. Landet imod Vest blev
til Virkelighed, og 400 Aar senere, i
taknemlig Erindring om Isabellas Daad,
foregik den ny Opdagelse — Opdagelsen
af Kvinden. Kun var Rollerne ombyt-
tede, her var Kvinderne de Ansøgende,
og Amerikas Mand svarede: »Lad dem
prøve«. For første Gang modtog Kvin-
derne en Bevilling fra Staten til Fremme
af eget Arbejde — og var det med An-
svar overfor Amerikas Kongres, at de
foranstaltede den internationale Udstil-
ling. At Danmark ikke udeblev, skyldes
de amerikanske Damer, indtrængende
og vedblivende Opfordring. Danmark
blev savnet ved det store Kvindestævne
af Danmarks Dronning, som var be-
kendt for sin personlige Flid og Interesse
for alt fremadstræbende Arbejde. Det
faldt ganske naturligt, at jeg, som har
Hjem i begge Lande, tog mig af Sagen.
Jeg følte, at kom Dannebrog ikke til at
vaje i Kvindebygningen, var danske
Kvinder og dansk Kvindearbejde yd-
mygt i Verdens Øjne. — Ligesom den
store Begivenhed, Amerikas Opdagelse,
pustede nyt Liv i gamle Europa, vilde
denne Sammenslutning af hele Verdens
Kvinder danne Udgangspunktet for en
Bevægelse, som det var nødvendigt at
være med i. — Derfor var jeg taknemlig,
da Mrs. Potter Palmer tog imod Tilbudet
om en Lånnudstilling. Danmarks Til-
slutning til Kvindearbejds selvstændige
Udvikling var dermed bevist — og sikret.

Ved Kunstindustrimuseets Tilbud om
Lokale for laar gaves der os Lejlighed
til at drage praktisk Nytte af denne
Tilslutning ved at søge en lignende Ud-
stilling udført i eget Land. Men for-
skellige Hindringer har medført, at vi
maa opgive Benyttelsen af de tilbudte
Lokaler, deriblandt — det meget vigtige
Pengespørgsmaal, saa længe man ikke
havde Vished for, at Rigsdagen vilde
bevillige det ansøgte Tilskud, kunde man
ikke begynde et arbejde. Man er derfor
bleven nødt til at udsætte Tidspunktet
for Udstillingen til For- og Højsommeren
1895. Ved nuværende Aars Udgang
er Museet taget i Brug. Komiteen
søger derfor et andet formaalstjenligt
Lokale.

Deretter oplæstes en Motivering af
Udstillingens Formaal, som det blev
bestemt at sende til Regeringen og
Rigsdagen til nærmere Oplysning. —
Heri fremhævedes det, at Udstillingen
vilde give alle arbejdende Kvinder Lej-
lighed til at fremvise det Bedste, de
kunde maa til. — Ikke alene Kunst og
Industri, men lige saa vel Husflid, Skole-
væsen, Filantropi, Syge- og Børnepleje,
Husholdning og forhaabentlig Hæve- og
Landbrugsprodukter vilde blive repræ-
senterede. En Udstilling vilde bidrage
til en bedre Organisation af Kvinde-
arbejdet. Her vilde de forskellige Sam-
fundsklasser kunne mødes og komme til
Forstaaelse af, hvorledes de vil kunne
støtte og hjælpe hinanden. En Udstil-
ling vil bedre end noget andet kunne
lære Kvinderne at kende deres egne
Mangler saavel som deres Styrke.

Som bekendt staar Udstillingen under
Dronningens Protektion med Kronprins-
essen som Ærespræsident. Den kjøben-
havnske Komite tilgæmmed Formændene
for Landkomiteerne bestaar af følgende
Damer:

Fru Agnes Adler, f. Hansen, Pianist-
inde. Grevinde Ahlefeldt-Laurvig, Ul-
strup. Frk. Sophie Alberti. Fru Anna
Anchor, Maler. Fru Andersen, f. Bern-
hard Olsen. Fru A. Bernsen. Fru Ellen
Blom, f. Halkjær. Frk. Massi Bruhn,
Forfatterinde. Frk. Julie Brøndsted,
Gymnasistikerinde. Gehejmeraadinde
Buch, f. Købke. Fru Astrid Christensen,
f. Poulsen. Frk. Sofie Christensen,
Snedker. Frk. Thora Davidsen, Firma
Salomon Davidsen jun. Frk. H. Dide-
richsen, Billedhuggerinde. Frk. Augusta
Dohlmann, Maler. Fru J. Drewsen,
Forstanderinde for Dronning Louises
Børnehospital. Fru Camilla Begholm,
Forfatterinde. Frk. cand. mag. Ida
Falbe-Hansen. Frk. Augusta Fenger,
Kommunererinde. Fru Emma Fischer,
f. Fabricius, Kunstværker. Frk. Kir-
stine Frederiksen, Kommunererinde.
Frk. E. Fritsche, Professorinde Gade.
Etatsraadinde Gamel. Frk. Fanny Garde,
Dekorationsmalerinde. Frk. Elisabeth
Grandtvig, Stenografassistent, Redaktør.
Fru A. Grøn. Frk. Fanny Gætz, Direk-
trice. Hofjægmesterinde Hage, f. de
Brockdorff. Fru Golla Hammerich. Fru
Louise Hansen, f. Bull. Generalinde
Harbou, Forstanderinde for Smaabørns
Vel. Frk. Hawkins. Frk. Effie Heger-
mann Lindecrone, Dekorationsmalerinde.
Fru Betty Hennings, kgl. Skuespillerinde.
Generalinde Holten. Fru Sofie Horten,
Journalist. Frk. Hilda Høgsbro, Fødsels-
hjælperke. Fru Erna Juel-Hansen, f.
Drachmann. Fru Laura Kieler, For-
fatterinde. Frk. K. Konstantin-Hansen,
Broderhandler. Frk. Johanne Krebs,
Maler. Frk. Marie Kruse, Skolebestyrer-
inde. Fru Marie Krøyer, Maler. Frk.
Marie Købke, Bestyrerinde for St. Ste-
fens Haandgæringsforening. Fru Nanna
Liebmann, f. Lehmann. Fru Jutta Lorch.
Frk. Agnes Luna, Dyrsmaler. Fru Au-
gusta Lütken, kgl. Operasangerinde.
Admiralinde Meldal. Fru Johanne Meyer,
Redaktør. Fru cand. mag. Meyer, f. Bjerrum.
Fru Ellen Michelsen. Frk. Julie Müller,
Forst. f. Hjalpefond. f. Kvinder. Fru
N. Møller, Tandlæge. Fru Carl Nielsen,
Billedhugger. Fru Hanne Nielsen, Mejeri-
er. Læge Frk. N. Nielsen. Fru Olivia
Nielsen, Form. i Kvindeligt Arbejderfor-
bund. Fru Louise Nimb. Fru Char-
lotte Norrie, f. Harbou. Fru Agnes Ny-
rop, kgl. Skuespillerinde. Fru H. Næser,
f. Berling. Kammerherinde Oxholm,
Præsident for Kvindernes Udstilling. Fru
Eugen Petersen, Frk. Karen Petersen,
Bogbinder. Grevinde Reventlow, Rud-
bjerggaard. Fru Christiane de Roep-
storff, f. Willemoes. Baronesse Rosen-
krantz, Liseund. Etatsraadinde Ruben.
Fru Dina Schuldt-Jacobsen, Frk. Frida
Schytte, Violinistinde. Fru Johanne
Schjærring, Forfatterinde. Hofjægmester-
inde Sehested, Broholm. Frk. Susette
Skovgaard, Maler. Frk. Mary Steen,
Hoffotograf. Frk. Ida Suhr. Frk. C.
Testman, Forstanderinde for Handels-
skolen i Kvinder. Fru Magdalene Thore-
sen, Forfatterinde. Frk. Bess Westenholz.

Kvindernes Udstilling fra Fortid og Nutid.

I Søndags holdtes i Hotel Kongen
af Danmarks et Plenarmøde af ca. 80
Medlemmer af Udstillingskomiteen, som
har tilsendt os følgende Beretning:

Præsidenten, Kammerherinde Ox-
holm, Rosenfeldt, gav følgende Rede-
gørelse: Vi har længe følt det som en
paatrængende Pligt at give de Damer,
som vi har anmodet om at tage Del i
Udstillingen, en Forklaring over Sagens
Gang og Udvikling. Nu, da der læses
et bestemt og klart Overblik over Situa-
tionen, griber vi Lejligheden til at lægge
vore Handlinger frem og takker Dem
forud for Deres Tilslutning, Tilid og
Taalmodighed. — Ved det første kon-
stituerende Møde i Decbr. gav jeg en
kort Forklaring over Aarsagen til, at
Danmark blev det første Land i Europa,
som optog Chicago-Kvindernes Tanke
ved en separat Udstilling at fremme
Kvindens Arbejde. Da flere af Damerne
ikke var nærværende ved det første
Møde, tillader jeg mig atter at tale
herom, for at den større Forsamling kan
komme til fuld og rigtig Forstaaelse af
denne betydningsfulde Sag. — Det er
allerede bekendt, at Kvindendstillingens
Tilblivelse i Chicago skyldes Taknem-
lighed. En Tak fra Amerikas Side til
den Kvinde, som med Kvindens Tro og
og Kvindens Mod alene støttede Kolum-
bus i hans uforberede og vedblivende
tanke: at finde et Land imod Vest.
Stakels Kolumbus havde de samme
Vanskeligheder at bekæmpe og overvinde,
som vi Kvinder mødes med. Vise
Mænd rystede paa Hovedet, Statens Re-
præsentanter afviste ham. Alene Dron-